

CZ.03.1.48/0.0/0.0/16_053/0004128

Cesta ke změně

Paní Eva

„Mám vrozenou vadu páteře a půlku dětství se stala Lipnice nad Sázavou, kde je léčebna ortopedických vad, každoročně na šest měsíců mým druhým domovem, a to až do konce základky. I když jsem na doporučení lékařů neměla otěhotnět s tím, že by to byl risk, mám syna a dceru. To díky pravidelnému cvičení a posilování zádočných svalů, jinak bych to opravdu nezvládla. Když vidím svou páteř na snímku, obratle vypadají jako po nehodě, rozpůlené. Mám v životě štěstí, jak na lidi kolem sebe, tak na práci, ale stačilo jednou nešťastně upadnout a vše se změnilo. Dostala jsem důchod prvního stupně a musela dát výpověď v práci, kterou už bych byla nezvládla naplno. Po pár dnech jsem našla práci v chráněné dílně. Ač jsem za tu práci byla vděčná, ubíjela mě...cvakání šroubečků do plastu... Když po roce přišel dopis, kde stálo, že je mi důchod odebrán, skončila i smlouva v chráněné dílně. Brala jsem to jako křivdu a

netušila, že osud mi tak nabízí jinou a mnohem lepší šanci.

Dávno vím, že nic se neděje jen tak, vše má svůj důvod. Po nějaké době jsem se stala OZZ a nastoupila do práce, která mi ze zdravotních důvodů vyhovovala, bohužel byla pouze sezónní. V průběhu této práce se v naší rodině stala tragédie. Bylo to pro mne velmi bolestivé období. Opět jsem opět hledala práci a potřebovala jsem ji co nejdříve i z psychických důvodů, abych nebyla se svým trápením zavřená mezi čtyřmi stěnami, ale nebylo to tak snadné, jednak s ohledem na má pracovní omezení a pak také psychicky.

K mému štěstí jsem se na úřadu práce dozvěděla o MESADĚ. Hned druhý den jsem se sešla s paní Fošenbauerovou. Je to moc milá a empatická žena, se zájmem mne vyslechla a pochopila. Na dalších schůzkách se řešil můj zdravotní stav, a jaká práce by byla vhodná. Nesmím pracovat ve vynucené poloze, dlouho stát, dlouho sedět, nezvedat těžká břemena a uvítala bych práci smysluplnou, nejlépe s lidmi. A tak nás napadla sociální práce v charitě. Vše mi pomohla zařídit, a tak mám práci ve skvělém kolektivu, spolupracuji s výbornými kolegyněmi a do práce se těším. Každé ráno chodím k jedné milé paní na dohled. Stalo se, že jsem ji našla ležet u postele, nemohla sama vstát, poranila si ruku, ale jinak byla naštěstí v pořádku. To jen potvrzuje, že pravidelný dohled u seniorů se vyplácí. Ráda poslouchám její vyprávění, třeba jak se vdávala na Silvestra a kytici měla z černého bezu dovezeného z Holandska. Pak s kolegyní Maruškou rozvážíme obědy. Je to práce, při které aspoň na pár hodin zaženu žal. Práce a lidi co mám kolem sebe, to je to, co mi právě teď pomáhá, a jsem ráda, že naopak i já mohu být druhým užitečná. Nechci, aby to znělo jako fráze, ale díky MESADĚ mám skvělou práci a poznala jsem tak i spoustu hodných lidí, moc mi to pomohlo. Tak si říkám, že až na to neštěstí mám štěstí na rozdávání.“